

Arrest

nr. 274 688 van 27 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 28 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 18 januari 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 31 januari 2019 om internationale bescherming. Op 27 januari 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Sierra Leone nationaliteit, u behoort tot de etnische groep Fula en u bent moslim. U werd op (...) 1998 geboren te Freetown. U bracht het grootste deel van uw leven door in het dorp Blama te Kenema district.

U leefde te Blama in angst om ingelijfd te worden bij de Poro Society, een geheim genootschap dat u als slecht beschouwde. U verklaart dat ze bloed drinken en u vermoedt dat ze mensen eten. U wou geen deel uitmaken van de Poro Society omdat hun gewoonten niet overeenkwamen met uw eigen cultuur als Fula en moslim.

In maart 2018 bestormden leden van de Poro Society 's nachts uw huis, omdat ze u bij hen wouden inlijven. De mannen waren aan het zingen en dansen en riepen uw naam. U zat op uw kamer in het donker, en u besloot dat u zichzelf zou verdedigen. De mannen braken door uw deur, waarop u hen met een schaar aanviel en enkele van hen neerstak. U kon daardoor ontkomen en liep weg in de richting van de politiebarakken van het dorp. U vluchtte naar een vriend, Barak genaamd, die u meenam naar Bo City.

Twee dagen later kwam uw moeder naar Bo City. Uw moeder zei dat u het land moest verlaten, omdat u anders vermoord zou worden. Ze gaf u geld waarmee u het land kon verlaten.

U reisde in maart 2018 naar Freetown, vervolgens reisde u illegaal verder per auto naar Guinee Conakry. U reisde door via Mali en Algerije naar Marokko. U verbleef ongeveer 8 maanden in Marokko, waarna u per boot Spanje bereikte. U diende geen verzoek tot internationale bescherming (VIB) in en reisde verder via Frankrijk naar België, waar u op 18.01.2019 aankwam en op 31.01.2019 een VIB indiende.

U legt geen identiteitsdocumenten voor.

Ter staving van uw relaas legt u een krant voor (Awareness Times, dd.22.03.2018) met een artikel waarin uw problemen beschreven staan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U kan namelijk niet aantonen dat u persoonlijke vervolging dient te vrezen omwille van de Poro Society. De geloofwaardigheid van uw relaas wordt onderuitgehaald door uw vage verklaringen. Bovendien probeert u uw relaas te staven middels een overduidelijk vals document.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat het krantenartikel dat u neerlegt om uw relaas te staven, een vervalsing betreft.

U legt een exemplaar voor van de krant "Awareness Times" (dd.22 maart 2018 – zie administratief dossier). Op pagina 9 van deze krant staat een verslag van de persoonlijke problemen die u beweert te hebben ondervonden van de Poro Society. Het artikel beschrijft hoe in de regio van Blama Town de "praktijken van de Poro diep ingeworteld zijn", hoe "het geheim genootschap overheidsfunctionarissen corrupteert" en "scholen aanvalt om jonge mannen te rekruteren". Vervolgens geeft het artikel een beschrijving van de nacht waarop u werd aangevallen om geïnitieerd te worden, en zegt het artikel dat u moet vrezen voor uw leven omdat u leden van het genootschap hebt verwond.

Het krantenartikel dat u voorlegt betreft overduidelijk een vervalsing. De vormgeving van het artikel is compleet anders dan de vormgeving van de rest van de krant. Bovendien zou de krant dateren uit de maand waarin uw problemen plaatsvonden, maart 2018. Echter, de pagina's van de krant die op dezelfde

bladzijde als uw artikel zijn gedrukt (pagina 7, 8 en 10), staan vol met kansberekeningen voor weddenschappen voor voetbalwedstrijden die zouden plaatsvinden in september 2019. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, kan u geen enkele verklaring geven, u stelt enkel dat u “niet weet hoe ze kranten maken” (CGVS, ‘notities van het persoonlijk onderhoud’, 8.12.2020, p. 14).

Het feit dat u énkél een vervalst document voorlegt om uw verzoek te staven, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten in sterke mate.

Het is niet aannemelijk dat u gedwongen zou worden ingewijd in de Poro Society, gezien uw profiel, de etnische groep waartoe u behoort en de leeftijd die u heeft.

De Poro Society is volgens de landeninformatie immers het geheim genootschap van etnische groepen waartoe u niet behoort, namelijk de Mende & Temne (zie administratief dossier: Immigration and Refugee Board of Canada, ‘Information on the Poro Society’, 18.09.2017, p. 1-2; CAREY, ‘Ebola and Secret Societies’, 1.09.2014, p. 8). U geeft ook zelf aan dat geheime genootschappen niet tot de cultuur van de Fula behoren (CGVS, ‘notities’, p. 12). Het is dan ook niet aannemelijk dat u als Fula zomaar gedwongen zou worden om ingewijd te worden in het geheim genootschap van een etnische groep waartoe u niet behoort.

De landeninformatie vermeldt bovendien dat de geheime genootschappen in Sierra Leone vooral dienen om “kinderen voor te bereiden op de volwassenheid” en zich focussen op “het voorbereiden van adolescenten om hun plek in de maatschappij op te nemen” (IRB, ‘Information on the Poro Society’, p.2). Op het moment dat de door u beweerde vervolgingsfeiten zouden hebben plaatsgevonden, was u echter al 20 jaar oud en volwassen.

De landeninformatie stelt ook nog dat dat “lidmaatschap van de geheime genootschappen een hoog sociaal prestige met zich meebrengt in de lokale socio-politieke orde en zelfs in de nationale politiek” (IRB, ‘Information on the Poro Society’, p.2). Andere landeninformatie stelt verder nog dat vroeger in dorpen elke man lid moest worden van de Poro om beschouwd te worden als lid van de gemeenschap, en dat “lidmaatschap van de Poro ook vandaag een groot sociaal en politiek belang heeft” en dat “verwesterde ouders hun zoons in een kliniek laten besnijden en verkorte inwijdingssessies laten volgen” (CAREY, ‘Ebola and Secret Societies’, p. 12). Het is duidelijk dat er een grote maatschappelijke druk bestaat om lid te worden van de Poro. Gezien het feit dat dit lidmaatschap ook veel status met zich meebrengt, kan het CGVS niet inzien waarom zomaar iedereen die geen lid wil zijn, ontvoerd zou worden om gedwongen ingewijd te worden.

Het CGVS heeft wel landeninformatie gevonden over gedwongen inwijding bij de Poro die plaatsvond specifiek in de periode 2006-2008 (zie administratief dossier: CORI Analysis, ‘Fear of forced initiation into the Poro Secret Society in Freetown’, 9.03.2009, p. 5-7). Volgens de landeninformatie ging het hier telkens over personen die omwille van het feit dat ze een bepaald profiel hadden, die gedwongen werden ingewijd in de geheime genootschappen, zoals personen die zich openlijk kritisch uitspreken tegen de geheime genootschappen en imams die openlijk de genootschappen bekritiseren. Verder vermeldt deze landeninformatie dat leerkrachten en ambtenaren die op het platteland gingen werken, gedwongen werden ingewijd om de specifieke reden dat de lokale bevolking er zeker van was dat hun kinderen “traditioneel” onderwijs kregen en dat hun gemeenschap steun zou krijgen in de concurrentie op de arbeidsmarkt. Het is duidelijk dat het hier telkens ging om mensen met een bepaald profiel die omwille van een specifieke reden en binnen een bepaalde context gedwongen werden ingewijd in de geheime genootschappen.

U kan in uw geval absoluut niet duidelijk maken om welke concrete redenen of binnen welke precieze context u persoonlijk – als persoon die geen deel wenst uit te maken – een doelwit zou zijn voor gedwongen inwijding door de Poro. U stelt louter dat ze “alle jonge mannen aanvallen” (CGVS, ‘notities’, p. 9-10).

Gezien deze vaststellingen is het dan ook in het geheel niet duidelijk waarom u persoonlijk een doelwit zou zijn van gedwongen inlijving door de Poro. U behoort immers tot een andere etnische groep dan degene waarvan de Porogemeenschap het geheime genootschap is en u was al volwassen terwijl de inwijdingen doorgaans voor kinderen en adolescenten zijn. Bovenal kan u op geen enkele manier concreet maken om welke reden de Poro u persoonlijk wilden dwingen om lid te worden.

Het Commissariaat-generaal merkt daarbij op dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot eerdere pogingen van de Poro-gemeenschap om u bij hen in te lijven.

Zo stelt u eerst dat de Poro Society al "dikwijls" had geprobeerd om u in te lijven (CGVS, 'notities', p. 10). Vervolgens vraagt de interviewer van het CGVS u verschillende keren gedetailleerd te vertellen over die eerdere pogingen van de Poro om u een lid te maken. U stelt vervolgens vaagweg dat u zich kan herinneren dat u een keer tijdens een sportles van hen bent kunnen gaan lopen, en dat ze dit "verschillende keren probeerden". Opnieuw wordt u gevraagd om te vertellen over een specifieke gebeurtenis en precies te beschrijven wat er gebeurde. U antwoordt enkel met: "In school. Meestal is het in school. In de lagere school en secundair. Ik herinner me dat ze de school. Aanvielen. Ik liep recht naar Kenema, ik ging weg uit Blama." (CGVS, 'notities', p.10). Opnieuw wordt u gevraagd om gedetailleerder te vertellen, waarop u de vraag totaal ontwijkt. Nogmaals krijgt u de kans om precies te vertellen wat er gebeurde en opnieuw ontwijkt u de vraag. Tot zeven keer in totaal wordt u aangemoedigd om concreet en gedetailleerd te vertellen over de eerdere ontvoeringspogingen door de Poro in uw dorp, en op geen enkel moment slaagt u erin om concrete, gedetailleerde en doorleefde informatie te geven. Uiteindelijk besluit u dat "ze u nooit specifiek getarget hebben. Het is de hele gemeenschap. Je kan niet alleen naar school of sociale gelegenheden. Het is niet eerder gebeurd dan dat" (CGVS, 'notities', p. 11).

Uw verklaringen blijven extreem vaag. Dit is zeer opmerkelijk, aangezien u eerder verklaarde dat u dit "dikwijls" meemaakte. Bovendien betreft het gebeurtenissen uit uw onmiddellijke leefomgeving en met betrekking tot uw directe levenservaring. Het feit dat u hierover geen enkele gedetailleerde of doorleefde informatie kan geven, ondanks dat u telkens expliciet wordt aangemoedigd om gedetailleerd en concreet te vertellen, ondermijnt uw vrees voor gedwongen inwijding bij de Poro totaal.

Verder zijn uw verklaringen over de aanval van de Poro-leden op uw huis bijzonder vaag.

U verklaart dat u 's nachts werd aangevallen in uw kamer, dat u het licht uitdeed en een schaar nam om zich te verdedigen. U vertelt dat er mannen binnenkwamen en u hen neerstak en dat u zo kon ontkomen (CGVS, 'notities', p. 8). Wanneer u wordt gevraagd om de gebeurtenissen van die avond gedetailleerd te beschrijven, bent u daartoe niet in staat (CGVS, 'notities', p.11-12). Tot tweemaal toe wordt u gevraagd om gedetailleerd te vertellen wat er precies gebeurde, maar u geeft geen extra details. Zo kan u bijvoorbeeld helemaal niets vertellen over de personen die u aanvielen. U stelt louter dat het "donker was en u daardoor hun gezichten niet kon zien". U bent nochtans afkomstig uit een dorp waar alle mensen elkaar kennen (CGVS, 'notities', p.12). Het feit dat u niet in staat bent om enige concrete details te geven over de gebeurtenissen die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven voor uw vertrek uit Sierra Leone, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vrees.

Gezien de voorgaande elementen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er geen vrees voor vervolging is op basis van de door u beweerde gedwongen inlijving bij de Poro-gemeenschap. Daardoor komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel citeert verzoeker vooreerst de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de eventuele bijzondere procedurele noden en het door hem neergelegde krantenartikel en laat hij daarover het volgende gelden:

"Verzoeker bevestigt dat hij dit krantenartikel bemachtigde via zijn vriend A. B. (...), een politieofficier met wie hij in contact was en die hem destijds geholpen had om van Blama naar Bo te geraken. Hij zelf vertelde verzoeker over dit krantenartikel en toen stuurde hij dat op vraag van verzoeker naar hem, in België. Dit krantenartikel werd naar aanleiding van zijn problemen geschreven, maar noch hijzelf, noch de politie officier weten hoe het in die krant belandde. Ook hij zelfweet dat documenten niet altijd betrouwbaar zijn,

zeker niet in zijn land, maar omdat het belangrijk was om bewijzen te hebben, heeft hij wel beslist om dit document toe te voegen aan zijn dossier. Tenslotte kan hij alleen maar aandringen om zijn verklaringen te herlezen en aldus tot het besluit te komen dat deze plausibel en overtuigend genoeg zijn, ook zonder het stuk, dat door het CGVS niet toelaatbaar wordt bevonden."

Vervolgens citeert hij de motieven van de bestreden beslissing waarin het, gezien zijn profiel, zijn leeftijd en de etnische groep waartoe hij behoort, niet aannemelijk wordt geacht dat hij gedwongen zou worden ingewijd in de Poro Society, en merkt hij het volgende op:

"Verzoeker merkt op dat er weinig informatie voorhanden is mbt de geheime genootschappen en dat de algemene zaken die het CGVS heeft verzameld, weliswaar informatie bevatten, doch totaal niet exhaustief weergeven wat er werkelijk aan de hand is. Hij behoudt zich dan ook het recht voor om ook informatie op te zoeken en deze toe te voegen, mocht hij iets pertinents vinden.

Verzoeker bevestigt dat de Poro Society inderdaad een geheim genootschap is dat toebehoort aan de Mende en Temne en zij "rollen" in de genootschappen van heel jonge leeftijd af omdat het inderdaad bij hun cultuur hoort. Maar omdat hun einddoel is om sterker en machtiger te worden, maken ze verder weinig onderscheid om mensen van andere stammen, zelfs buitenlanders gedwongen in te lijven. Mochten ze anderen uitnodigen om vrijwillig deel te nemen, zouden ze geen leden kunnen werven, en daarom dwingen ze hen en brengen hen met geweld. Na de initiatie zijn deze personen dan ten volle lid van het genootschap.

En de overheid doet niets om dat te stoppen omdat de geheime genootschappen daarbinnen aan de macht zijn.

Verzoeker bevestigt dan ook dat er wel degelijk op grote schaal gedwongen inlijvingen plaatsvinden en die betreffen dan ook jonge mannen, die zogezegd de periode van kindertijd en adolescentie al achter de rug hebben.

Hij bevestigt ook dat zij zowel christenen als moslims ook viseren, omdat deze religies tegen hun prediken en zij nemen dus acties om dat tegen te gaan.

Verzoeker bevestigt ook dat zijn moeder omwille van de bedreigingen naar Bo verhuisde, voor haar veiligheid, en daar met veel moeilijkheden overleeft. Zij verloor het huis, de winkel enz in Blama."

Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten incoherente en extreem vage verklaringen te hebben afgelegd over eerdere pogingen van de Poro-gemeenschap om hem in te lijven, stelt verzoeker het volgende:

"Verzoeker bevestigt dat zij verschillende keren binnenvielen in de school en dan liep iedereen weg, of ook in de cinema of bij sportevenementen. Bij al die gelegenheden kon verzoeker weglopen, ook al werden bij elke van die gelegenheden een aantal "ongelukkigen" meegenomen.

Verzoeker bevestigt dat hij herhaaldelijk onder druk kwam maar nooit echt in gevaar was; daardoor is het voor hem moeilijk om uit die vele gebeurtenissen uit het dagelijks leven echt een incident te vermelden.

Verzoeker bevestigt dat hij sommige jongeren kende die gedwongen gerecruteerd zijn en een jaar in het bos zijn gebleven en ingewijd werden."

Op het motief van de bestreden beslissing dat zijn verklaringen over de aanval van de Poro-leden op zijn huis bijzonder vaag zijn, repliceert verzoeker als volgt:

"Verzoeker merkt op dat hij er met betrekking tot deze informatie niet echt werd aangedrongen.

Zijn kamer was een soort "veranda", met aparte toegang en langs die houten deur vielen de leden van het genootschap binnen. Verzoeker had hen al gehoord, en ze klopten op de deur en riepen zijn naam en zegden dat ze hem kwamen halen om naar het bos te gaan.

Toen ze de deur inbeukten, deed hij het licht uit en met de schaar stak hij de twee personen die de deur inbraken en liep hij naar de politie barakken waar zijn vriend A. B. (...) aanwezig hem. Deze laatste bevestigde hem dat de politie niets kon doen maar dat het enige wat hij kon doen, weglopen was. Hij bevestigde hem later ook dat niemand omkwam.

Hoe dan ook was hij dermate in paniek dat hij zeker niet kan zeggen wie die mensen waren. Hij verdedigde zich en vluchtte."

Om al deze redenen vraagt verzoeker om hem alsnog het statuut van vluchteling of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te willen kennen. In ondergeschikte orde vraagt hij het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) voor bijkomend onderzoek in het licht van de nieuwe stukken en de bijkomende verklaringen.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Sierra Leone, te hebben verlaten uit angst om te worden ingelijfd bij de *Poro Society*, een geheim genootschap waarvan hij geen deel wou uitmaken omdat hun gewoonten niet overeenkwamen met zijn eigen cultuur als *Fula* en moslim. In maart 2018 zouden leden van de *Poro Society* 's nachts zijn huis hebben bestormd om hem bij hen in te lijven. Verzoeker zou hebben besloten om zichzelf te verdedigen en hen met een schaar hebben aangevallen en enkele van hen hebben neergestoken, zodat hij kon ontkomen. Hij zou naar een vriend zijn gevlucht die hem meenam naar Bo City. Twee dagen later zou zijn moeder naar Bo City zijn gekomen en hem gezegd hebben dat hij het land moest verlaten omdat hij anders vermoord zou worden. Dit zou verzoeker met het geld dat zij hem gaf hebben gedaan.

Ter staving van zijn relaas legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure de krant *Awareness Times* van 22 maart 2018 met een artikel waarin zijn problemen beschreven staan neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten').

Hierover stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

"U legt een exemplaar voor van de krant "Awareness Times" (dd.22 maart 2018 – zie administratief dossier). Op pagina 9 van deze krant staat een verslag van de persoonlijke problemen die u beweert te hebben ondervonden van de Poro Society. Het artikel beschrijft hoe in de regio van Blama Town de "praktijken van de Poro diep ingeworteld zijn", hoe "het geheim genootschap overheidsfunctionarissen corrupteert" en "scholen aanvalt om jonge mannen te rekruteren". Vervolgens geeft het artikel een beschrijving van de nacht waarop u werd aangevallen om geïnitieerd te worden, en zegt het artikel dat u moet vrezen voor uw leven omdat u leden van het genootschap hebt verwond.

Het krantenartikel dat u voorlegt betreft overduidelijk een vervalsing. De vormgeving van het artikel is compleet anders dan de vormgeving van de rest van de krant. Bovendien zou de krant dateren uit de maand waarin uw problemen plaatsvonden, maart 2018. Echter, de pagina's van de krant die op dezelfde bladzijde als uw artikel zijn gedrukt (pagina 7, 8 en 10), staan vol met kansberekeningen voor weddenschappen voor voetbalwedstrijden die zouden plaatsvinden in september 2019. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, kan u geen enkele verklaring geven, u stelt enkel dat u "niet weet hoe ze kranten maken" (CGVS, 'notities van het persoonlijk onderhoud', 8.12.2020, p. 14).

Het feit dat u enkel een vervalst document voorlegt om uw verzoek te staven, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten in sterke mate."

Te dezen betwist verzoeker niet dat het door hem neergelegde krantenartikel een vervalsing betreft. Dat verzoeker dit krantenartikel bemachtigd heeft via een bevriende politieofficier, niet weet hoe het artikel in die krant belandde en weet dat documenten niet altijd betrouwbaar zijn, zeker niet in zijn land, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij zijn vluchtrelaas tracht te staven aan de hand van een vervalst stuk. Dat verzoeker een vervalst krantenartikel neerlegt ter staving van de door hem aangehaalde feiten van vervolging ondermijnt in zeer sterke mate de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, alsook zijn algemene geloofwaardigheid, temeer nu hij daarnaast geen enkel ander stavingstuk weet bij te brengen.

Hierbij komt dat het, gezien zijn profiel, de etnische groep waartoe hij behoort en zijn leeftijd, niet aannemelijk is dat verzoeker gedwongen zou worden ingewijd in de *Poro Society*. De bestreden beslissing bevat hierover de volgende terechte overwegingen:

"De Poro Society is volgens de landeninformatie immers het geheim genootschap van etnische groepen waartoe u niet behoort, namelijk de Mende & Temne (zie administratief dossier: Immigration and Refugee Board of Canada, 'Information on the Poro Society', 18.09.2017, p. 1-2; CAREY, 'Ebola and Secret Societies', 1.09.2014, p. 8). U geeft ook zelf aan dat geheime genootschappen niet tot de cultuur van de Fula behoren (CGVS, 'notities', p. 12). Het is dan ook niet aannemelijk dat u als Fula zomaar gedwongen zou worden om ingewijd te worden in het geheim genootschap van een etnische groep waartoe u niet behoort.

De landeninformatie vermeldt bovendien dat de geheime genootschappen in Sierra Leone vooral dienen om "kinderen voor te bereiden op de volwassenheid" en zich focussen op "het voorbereiden van adolescenten om hun plek in de maatschappij op te nemen" (IRB, 'Information on the Poro Society', p.2). Op het moment dat de door u beweerde vervolgingsfeiten zouden hebben plaatsgevonden, was u echter al 20 jaar oud en volwassen.

De landeninformatie stelt ook nog dat dat "lidmaatschap van de geheime genootschappen een hoog sociaal prestige met zich meebrengt in de lokale socio-politieke orde en zelfs in de nationale politiek" (IRB, 'Information on the Poro Society', p.2). Andere landeninformatie stelt verder nog dat vroeger in dorpen elke man lid moest worden van de Poro om beschouwd te worden als lid van de gemeenschap, en dat "lidmaatschap van de Poro ook vandaag een groot sociaal en politiek belang heeft" en dat "verwesterde ouders hun zoons in een kliniek laten besnijden en verkorte inwijdingssessies laten volgen" (CAREY, 'Ebola and Secret Societies', p. 12). Het is duidelijk dat er een grote maatschappelijke druk bestaat om lid te worden van de Poro. Gezien het feit dat dit lidmaatschap ook veel status met zich meebrengt, kan het CGVS niet inzien waarom zomaar iedereen die geen lid wil zijn, ontvoerd zou worden om gedwongen ingewijd te worden.

Het CGVS heeft wel landeninformatie gevonden over gedwongen inwijding bij de Poro die plaatsvond specifiek in de periode 2006-2008 (zie administratief dossier: CORI Analysis, 'Fear of forced initiation into the Poro Secret Society in Freetown', 9.03.2009, p. 5-7). Volgens de landeninformatie ging het hier telkens over personen die omwille van het feit dat ze een bepaald profiel hadden, die gedwongen werden ingewijd in de geheime genootschappen, zoals personen die zich openlijk kritisch uitspreken tegen de geheime genootschappen en imams die openlijk de genootschappen bekritiseren. Verder vermeldt deze landeninformatie dat leerkrachten en ambtenaren die op het platteland gingen werken, gedwongen werden ingewijd om de specifieke reden dat de lokale bevolking er zeker van was dat hun kinderen "traditioneel" onderwijs kregen en dat hun gemeenschap steun zou krijgen in de concurrentie op de arbeidsmarkt. Het is duidelijk dat het hier telkens ging om mensen met een bepaald profiel die omwille van een specifieke reden en binnen een bepaalde context gedwongen werden ingewijd in de geheime genootschappen.

U kan in uw geval absoluut niet duidelijk maken om welke concrete redenen of binnen welke precieze context u persoonlijk – als persoon die geen deel wenst uit te maken – een doelwit zou zijn voor gedwongen inwijding door de Poro. U stelt louter dat ze "alle jonge mannen aanvallen" (CGVS, 'notities', p. 9-10).

Gezien deze vaststellingen is het dan ook in het geheel niet duidelijk waarom u persoonlijk een doelwit zou zijn van gedwongen inlijving door de Poro. U behoort immers tot een andere etnische groep dan degene waarvan de Porogemeenschap het geheime genootschap is en u was al volwassen terwijl de inwijdingen doorgaans voor kinderen en adolescenten zijn. Bovenal kan u op geen enkele manier concreet maken om welke reden de Poro u persoonlijk wilden dwingen om lid te worden."

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Door op te merken dat er weinig informatie voorhanden is over de geheime genootschappen en dat de algemene zaken die het CGVS heeft verzameld, weliswaar informatie bevatten, doch totaal niet exhaustief weergeven wat er werkelijk aan de hand is, toont verzoeker niet aan dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing verwijst onjuist is, noch dat de conclusies die de commissaris-generaal daaruit trekt foutief zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker geen informatie bijbrengt die een ander licht werpt op de hierboven aangehaalde overwegingen.

Waar verzoeker aanvoert dat het einddoel van de *Poro Society* is om sterker en machtiger te worden, dat ze daarom verder weinig onderscheid maakt om mensen van andere stammen, zelfs buitenlanders, gedwongen in te lijven en dat de overheid niets doet om dat te stoppen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Dit blijkt niet uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt en verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit dit zou blijken. Verzoeker toont zijn stelling dat er wel degelijk op grote schaal gedwongen inlijvingen plaatsvinden en dat deze ook jonge mannen betreffen "die zagezegd de periode van kindertijd en adolescentie al achter de rug hebben" dan ook allerminst aan. Hetzelfde geldt voor verzoekers beweringen dat de *Poro Society* zowel christenen als moslims viseert omdat deze religies tegen hen prediken.

Waar verzoeker nog stelt dat zijn moeder omwille van de bedreigingen voor haar veiligheid naar Bo verhuisde en haar huis en winkel in Blama verloor en dat zij in Bo met veel moeilijkheden overleeft, beperkt hij zich opnieuw tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en waaraan omwille van de hierboven reeds aangehaalde redenen ook geen geloof kan worden gehecht.

Bovendien wijst de commissaris-generaal er nog op goede gronden op dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde over eerdere pogingen van de *Poro*-gemeenschap om hem in te lijven. Hij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

"Zo stelt u eerst dat de Poro Society al "dikwijls" had geprobeerd om u in te lijven (CGVS, 'notities', p. 10). Vervolgens vraagt de interviewer van het CGVS u verschillende keren gedetailleerd te vertellen over die eerdere pogingen van de Poro om u een lid te maken. U stelt vervolgens vaagweg dat u zich kan herinneren dat u een keer tijdens een sportles van hen bent kunnen gaan lopen, en dat ze dit "verschillende keren probeerden". Opnieuw wordt u gevraagd om te vertellen over een specifieke gebeurtenis en precies te beschrijven wat er gebeurde. U antwoordt enkel met: "In school. Meestal is het in school. In de lagere school en secundair. Ik herinner me dat ze de school. Aanvielen. Ik liep recht naar Kenema, ik ging weg uit Blama." (CGVS, 'notities', p.10). Opnieuw wordt u gevraagd om gedetailleerder te vertellen, waarop u de vraag totaal ontwijkt. Nogmaals krijgt u de kans om precies te vertellen wat er gebeurde en opnieuw ontwijkt u de vraag. Tot zeven keer in totaal wordt u aangemoedigd om concreet en gedetailleerd te vertellen over de eerdere ontvoeringspogingen door de Poro in uw dorp, en op geen enkel moment slaagt u erin om concrete, gedetailleerde en doorleefde informatie te geven. Uiteindelijk besluit u dat "ze u nooit specifiek getarget hebben. Het is de hele gemeenschap. Je kan niet alleen naar school of sociale gelegenheden. Het is niet eerder gebeurd dan dat" (CGVS, 'notities', p. 11). Uw verklaringen blijven extreem vaag. Dit is zeer opmerkelijk, aangezien u eerder verklaarde dat u dit "dikwijls" meemaakte. Bovendien betreft het gebeurtenissen uit uw onmiddellijke leefomgeving en met betrekking tot uw directe levenservaring. Het feit dat u hierover geen enkele gedetailleerde of doorleefde informatie kan geven, ondanks dat u telkens expliciet wordt aangemoedigd om gedetailleerd en concreet te vertellen, ondermijnt uw vrees voor gedwongen inwijding bij de Poro totaal."

Door in zijn verzoekschrift louter te bevestigen dat leden van de Poro Society verschillende keren binnenvielen in de school of ook in de cinema of bij sportevenementen en dat hij bij al die gelegenheden kon weglopen, weerlegt noch ontkracht verzoeker dat hij incoherente verklaringen aflegde over eerdere pogingen van de Poro-gemeenschap om hem in te lijven en dat zijn verklaringen over deze pogingen bovendien heel vaag bleven. Waar hij nog stelt dat hij herhaaldelijk onder druk kwam maar nooit echt in gevaar was en dat het daardoor voor hem moeilijk is om uit die vele gebeurtenissen uit het dagelijks leven echt een incident te vermelden, beperkt hij zich louter tot het vergoelijken van zijn incoherente en vage verklaringen, zonder de concrete pertinente vaststellingen daarover in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Door nog te bevestigen *"dat hij sommige jongeren kende die gedwongen gerecruteerd zijn en een jaar in het bos zijn gebleven en ingewijd werden"* beperkt verzoeker zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en doet hij bovendien evenmin afbreuk aan de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen over de eerdere pogingen van de Poro Society om hem persoonlijk in te lijven.

Ten slotte wijst de commissaris-generaal er nog op dat de verklaringen van verzoeker over de aanval van de Poro-leden op zijn huis bijzonder vaag waren, wat in de bestreden beslissing als volgt wordt toegelicht: *"U verklaart dat u 's nachts werd aangevallen in uw kamer, dat u het licht uitdeed en een schaar nam om zich te verdedigen. U vertelt dat er mannen binnenkwamen en u hen neerstak en dat u zo kon ontkomen (CGVS, 'notities', p. 8). Wanneer u wordt gevraagd om de gebeurtenissen van die avond gedetailleerd te beschrijven, bent u daartoe niet in staat (CGVS, 'notities', p.11-12). Tot tweemaal toe wordt u gevraagd om gedetailleerd te vertellen wat er precies gebeurde, maar u geeft geen extra details. Zo kan u bijvoorbeeld helemaal niets vertellen over de personen die u aanvielen. U stelt louter dat het "donker was en u daardoor hun gezichten niet kon zien". U bent nochtans afkomstig uit een dorp waar alle mensen elkaar kennen (CGVS, 'notities', p.12). Het feit dat u niet in staat bent om enige concrete details te geven over de gebeurtenissen die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven voor uw vertrek uit Sierra Leone, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vrees."*

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij opmerkt dat *"hij er met betrekking tot deze informatie niet echt werd aangedrongen"*. Er werd hem immers tot twee keer toe gevraagd om meer te vertellen over de mensen die zijn huis aanvielen en om gedetailleerder te vertellen over wat er precies gebeurde tijdens de nacht dat hij was aangevallen (adm. doss., stuk 4, deel CGVS, map met 'Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Door voorts opnieuw zijn relaas te herhalen en te stellen dat hij dermate in paniek was dat hij zeker niet kan zeggen wie die mensen waren, weerlegt noch ontkracht verzoeker de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn verklaringen over de aanval van de Poro-leden op zijn huis bijzonder vaag waren. Van verzoeker, die een vervalst krantenartikel neerlegt ter staving van zijn vluchtrelaas, kan minstens worden verwacht dat hij voldoende consistente, gedetailleerde, specifieke en aannemelijke verklaringen aflegt om zijn algemene geloofwaardigheid alsnog te herstellen. Uit wat voorafgaat, blijkt dat hij daarin niet geslaagd is.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te

Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat de *Poros Society* hem probeerde in te lijven.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN